kooli tehnikateaduskonda Tallinnas. Kolmandad kahtlesid kõrgema tehnilise õppeasutise vajaduses üldse, kartes sellelgi alal peatset haritlaste üleproduktsiooni. Küsimus lahenes käesoleva aasta algul: Riigikogu muutis Ülikooli seadust nii, et ülikoolil avaneb võimalus tehnikateaduskonda avada. Millal, kus ja kui suurel määral ta seda võimalust saab kasustada, oleneb peamiselt majanduslikest võimalusist.

3. Koolide siseelu.

Koolide siseelus oli olulisemaks muudatuseks Haridus- ja Sotsiaalministeeriumi määrus, mille järgi algkooli 1. õ.-a. lapsed pidid tulema sügisel 2 nädalat enne teisi kooli. Sel teel loodeti esimese õ.-a. tööd muuta viljakamaks. Uuendus näis leidvat üldist poolehoidu ning teostus korralikult. Pedagoogide, eriti koolinõunikkude ringkonnis kaaluti koguni küsimust, kas mitte pikemaajalist eelkoolialiste laste õpetamist maakoolides kevadeti ja sügiseti n. n. eelkooli näol korraldada, et maa-algkooliõpetajate tööaastat veidi pikendada. Viimast kavatsust pooldas ka Maaomavalitsuste Liit.

Aasta lõpul teatas Haridus- ja Sotsiaalministeerium kavatsusest muuta senist õpilaste hindamise viisi ja korraldada keskkoolis klassikursuse lõpetamisel eksameid. Siiamaani hinnati õpilaste edasijõudmist kolme sõnaga: hea (4), rahuldav (3) ja nõrk (2); edaspidi toimuks see viie sõnaga: väga hea (5), hea (4), rahuldav (3), puudulik (2) ja nõrk (1). Klassi- ja koolikursuse lõpetamine toimus siiamaani keskkoolis õpilase üldise edasijõudmise põhjal, mida hindas kooli õppenõukogu; edaspidi otsustatakse seda eksamite põhjal, mida tahetakse korraldada II—V kl.

Eesti kroonika 1933, lk. 66